

Familjen Bush och blodspengarna

Talet om diktatorn Saddam Hussein som en Adolf Hitler har tystnat. Det är ingen tillfällighet, för det är idag alltmera känt att familjen Bush har sin rikedom på grund av att de stödde Hitler i hans krigsupprustning och inkasserade pengar från slavarbete i Polen.

När det första världskriget (1914-18) gick mot sitt slut och Tysklands nederlag var ett faktum ställdes landets största vapenfabrikant August Thyssen inför risken att hans stålimperium skulle ätas upp av de kommande krigsskadestånden. Thyssen föregick händelserna och grundade en bank i Rotterdam – Bank voor Handel och Scheepvaart – i det neutrala Nederländerna, till vilken han slussade undan sina krigsvinster.(1). Dessutom passade han på att skänka sitt industriimperium i Ruhrområdet plus 100 000 000 dollar till sonen Fritz.

Investerar i USA

Den nye stålbaronen Fritz Thyssen sökte 1923 upp general Erich Ludendorff och den då mindre kände Adolf Hitler. Han skänkte 100 000 guldmärk. Pengarna var till det unga nazistpartiet och dess ledare, vars vallöften om att rädda den tyska industrin undan arbetarklassen tilltalade stålbaronen. Men det undansmugglade krigsbytet i Rotterdam var inte tillräckligt, för att knäcka den växande kommunistiska rörelsen. Hitler var i behov av avsevärt mer pengar. Thyssen beslöt att även öppna en bank i USA.

Han hade 1922 i Berlin träffat Averell Harriman, toppmannen i investeringsfirman W.A. Harriman & Co. En officiell amerikansk undersökningsrapport från 1942 beskriver mötet såhär “Harriman och Thyssen kom överens om att upprätta en bank i New York. Affärsbekanta till Harriman skulle, tillsammans med Thyssens agent H.J. Kouwenhoven som kommit till USA, vara direktörer.” (2).

I början på 1924 åkte Kouwenhoven, direktören för Thyssens bank i Rotterdam, till New York för att tillsammans med Averell Harriman och den aggressive entreprenören George Walker grunda Union Banking Corporation (UBC). Bakom banken låg således banken i Rotterdam och bakom den låg i sin tur den reella ägaren stålbaronen Thyssen. Fritz Thyssen hade därmed förutom i Berlin och Rotterdam skaffat sig en fot i USA, något som skulle visa sig vara mycket betydelsefullt för framtiden. (3).

Dollar till nazister

1925 den 10 januari får ett av företagen i Thyssenimperiet – August Thyssen Hütte – ett lån på 12 miljoner dollar från den amerikanska banken Dillon Read & Co. Ett halvt år senare får man ytterligare 5 miljoner dollar. Det bl.a. denna bank som kommer att användas av amerikanska storföretag som Standard Oil, Ford, General Electric, Du Pont, ITT och IBM till att finansiera Adolf Hitler. (4). Det är också med amerikanska pengar som den tyska stålindustrin under ledning av Fritz Thyssen och en annan stålbaron Friedrich Flick slås ihop till storbolaget Vereinigte Stahlwerke. (5).

Det är nu familjen Bush gör sitt inträde i historien. Sam Bush som är farfarsfar till USAs nuvarande president George W. Bush är en gammal vän till Dillon. Såhär säger författarna till den inofficiella biografien över pappa George W. Bush “Det existerar således en arbetsfördelning; Thyssens egna och förtroliga konton för politiska och andra angelägenheter sköttes av Walker och Bush; Vereinigte Stahlwerke däremot skötte sina bankärenden via Dillon Read”. (6).

1926 den 1 maj beslöt, George Walker att utnämna den nuvarande presidentens farfar, Prescott Bush som var Walkers svåger, till vicedirektör för investeringsfirman W.A. Harriman & Co. 1931 slås firman ihop med en brittisk investeringsfirma. Detta nya bolag Brown Brothers & Harriman skaffar sig en betydande ägarandel i den polska gruvindustrin genom bolaget Consolidated Silesian Steel Corporation.

Direktörer möter Hitler

Farfar Prescott Bushs uppgift är kontakter till Thyssens och Flicks Vereinigte Stahlwerke. Stålbaronen Friedrich Flick äger två tredjedelar av gruvbolaget i Polen. (7). Det är med vinster från det bolaget som han stöder sin vän Heinrich Himmler att bygga upp terrororganisationen SS (Schutztaffel).

1932 organiserar Fritz Thyssen det berömda mötet mellan de stora industriledarna i Ruhrområdet och Hitler på Park Hotel i Düsseldorf. Målet är att få dem att stödja Hitler, vilket lyckas. Det blir också stålindustrin som blir hjärtat i den tyska krigsindustrin. Exempelvis kom Vereinigte Stahlwerke att producera 50,8 procent av allt stål, 41,4 procent av stålplattorna, 22,1 procent av ståltråden och 35 procent av ammunitionen i hela Nazityskland. (8).

Farfarfar Sam och farfar Prescott Bush hade räknat ut det väl. Via Brown Brothers & Harriman investerar de i Nazityskland och via Thyssens amerikanska bank UBC får de tillbaka vinsterna från krigsupprustningen till USA. 1934 uppgick Thyssens vinster till hundratals miljoner av vilka en avsevärd del flyter till Rotterdam och New York. Farfar Prescott Bush har även blivit verkställande direktör för UBC-banken. Den tidigare åklagarassistenten vid US Department Nazi War Crimes John Loftus skriver "Familjen Bush visste mycket väl att Brown Brothers var den amerikanska penningkanalen till Nazityskland och att Union Bank var den hemliga ledningen genom vilken nazistpengar via Rotterdam på nytt kom tillbaka till Amerika". (9).

Slavarbete

Just året 1934 anklagade regeringen i Polen gruvbolaget Consolidated Silesian Steel Corporation – som ägdes av den tyske stålbaronen Flick och amerikanerna där Bush var en betydelsefull kugge – för bedrägeri, dubbel bokföring och skattefiffel. Farfarsfar Bush lyckades undvika en rättegång och fick ihop en kompromiss med den polska regeringen. Men i sak förändrades inget. Gruvbolaget fortsatte att på olika vägar exportera mineraler till Tyskland där de användes i produktionen av pansarvagnar, flygplan och ammunition. Det som fem år senare kom till användning när Nazityskland anföll Polen.

Gruvbolaget Consolidated Silesian Steel Corporation låg i staden Oswiecim i ett av Polens rikaste mineralområden. Det var således inget tillfällighet, efter att Hitler och Nazityskland erövrade Polen 1939, att det var just i den staden som koncentrationslägret Auschwitz kom att upprättas. Syftet var enkelt, att bereda slavarbete åt industrin. (10). Det var från Auschwitz som de 'friska' fångarna kom, som arbetade i IG Farbens fabriker och Consolidated Silesian Steel Corporation. (11).

Bolaget såldes senare till UBC-banken och döptes om till Silesian American Corporation. Det var nu helt och hållet i händerna på Averell Harriman och den verkställande direktören farfar Prescott Bush. Det var till dessa och andra aktieägare som vinsterna från tusentals slavarbetare strömmade.

Inte ett cent

Efter Japans anfall 1941 på den amerikanska flottbasen Pearl Harbour var USA med i kriget. Lagen – Trading with the Enemy Act – som förbjöd handel med fienden från det första världskriget gällde åter. Den 20 oktober 1942 beslagtogs regeringen aktierna i UBC banken. Men fastslog att banken var för att härbärgera “vinster för Thyssenfamiljen och ägs av medlemmar tillhörande en bestämd fiendlig nation”. (12). Averell Harriman och farfar Prescott Bush anklagades för att kollaborera med fienden. En månad senare tog regeringen i USA också över gruvbolaget Silesian American Corporation i Polen. Men gruvbolaget tilläts fortsätta sin verksamhet med farfar Prescott Bush i ledningen fram till 1943. Att han kunde sitta kvar var på grund av skyddet från advokaten Allen Dulles, han som senare blev den som upprättade CIA. (13).

När Fritz Thyssen dog 1951 fick aktieägarna i UBC banken – enligt Alien Property Custodian – tillbaka sina pengar. Farfar Prescott Bush kunde inkassera 1,5 miljoner dollar. Pengar som sonen pappa George W Bush fick och som han investerade i oljesektorn via sitt bolag Overby Development Company. (14). Några år därefter skapade pappa Bush Zapata Offshore Oil Company som var en av de första som borrade olja utanför Kuwaits kust. Senare skaffade sig pappa Bush via sitt bolag Pennzoil Company oljeintressen i Qatar och Egypten. (15).

Det är således med blodspengarna från Hitlers krigsupprustning och slavarbete i det ockuperade Polen som familjen Bush lanserade sig inom oljeindustrin, kungahuset i Kuwait och Gulfkriget 1991, och tog steget in bland de rika. (16). 1980 när pappa Bush blev vicepresident överfördes pengarna i en stiftelse, det som den nuvarande presidenten sonen George W Bush har i ryggen. (17).

Familjen Bush har inte gottgjort sina offer med ett enda cent.

Peter Mertens

Översättning från nederländska Per-Erik Wentus. Tidigare publicerad i *Solidair* (Bryssel).

Noter

(1). Tony Rogers. “Heir to the Holocaust. Prescott Bush, 1,5 Million Dollars, and Auschwitz: How the Bush Family Wealth is Linked to the Jewish Holocaust”. i: *Clamor Magazine* (Bowling Green, OH/USA) 6 maj 2002. (http://www.clamormagazine.org/features/issue14.3_feature.html)

(2). Memorandum to the Executive Committee of the Office of Alien Custodian, 5 oktober 1942, citerad i Webster G. Tarpley & Anton Chaitkin. *George Bush: The Unauthorized Biography*. Washington: Executive Intelligence Review, 1991. Kapitel 2, sid 3. (<http://www.tarpley.net/bushb.htm>).

(3). John Loftus. ”The Dutch Connection. How a famous American family made its fortune from Nazi’s.”, 27 september 2000. (<http://www.baltech.org/lederman/bush-nazi-fortune-2-09-02.html>).

(4). “Helping Hitler: Nazi Support from the U.S.” (<http://www.geocities.com/Athens/Agora/4229/usnz.html>); Antony C. Sutton. *Wall Street and the Rise of Hitler*. New York: Buccaneer Books, (1976) 1999. (http://www.reformed-theology.org/html/books/wall_street/); Charles Higham. *Trading With The Enemy. An Exposé of the Nazi-American Money Plot 1933-1949*. New York: Delacorte Press, 1983. (http://www.thirdworldtraveler.com/Fascism/Trading_Enemy_Higham.html); Edwin Black. *IBM*

and the Holocaust. The Strategic Alliance Between Nazi Germany and America's Most Powerful Corporation. New York: Crown, 2002. Se recension av Robert Sherrill. "Let's Talk Treason. How Corporate America Cashed in on Nazi Connection". i: *The Texas Observer* (Austin) 29 mars 2002. (<http://www.texasobserver.org/showArticle.asp?ArticleID=598>).

(5). Karl-Eduard von Schnitzler. *Der Rote Kanal. Armes Deutschland.* Hamburg: Edition Nautilus, 1992. sid 291.

(6). Webster G. Tarpley & A. Chaitkin. a.a.

(7). Webster G. Tarpley & A. Chaitkin. a.a.

(8). Webster G. Tarpley & A. Chaitkin. a.a.

(9). John Loftus. a.a.

(10). Arno J. Mayer. *Why did the Heavens not Darken. The "Final Solution" in History.* New York: Pantheon Books, 1988. sid. 354-58.

(11). Tony Rogers. a.a.

(12). Tony Rogers. a.a.

(13). Tony Rogers. a.a.

(14). Tony Rogers. a.a.

(15). Eric V. Thompson. *A Brief History of Major Oil Companies in the Gulf Region. With Corporate Contact Information.* University of Virginia, Petroleum Archives Project, Arabian Peninsula and Gulf Studies Program. Prepared with support from The Kuwait Foundation for the advancement of Sciences. (<http://www.virginia.edu/igpr/apagoilhistory.html>)

(16). Chris Floyd. "Global Eye – Blood Simple". i: *Metropolis The Moscow Times*, (Moskva), 13 sept. 2002. (<http://www.tmtmetropolis.ru/stories/2002/09/13/120.html>)

(17). Tony Rogers. a.a.